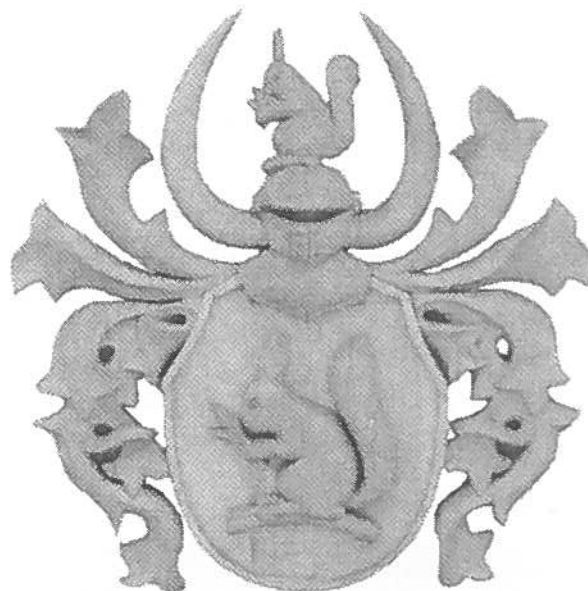

Elers-viesti

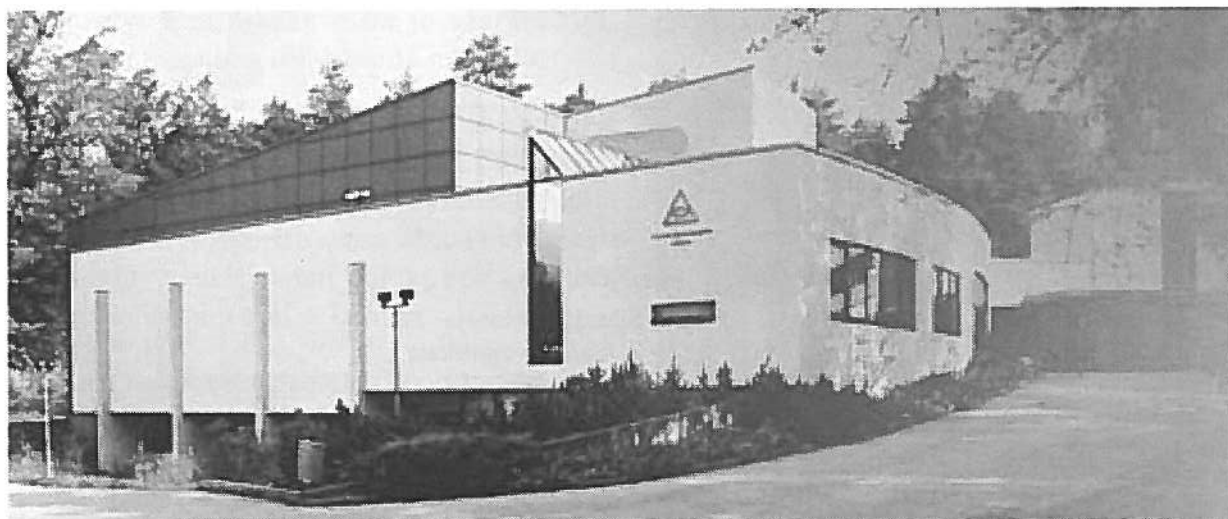
N:o 5

Kesäkuu 2008

Tervetuloa sukukokoukseen!

Sukukokous 28.9.2008 Turussa

Nyt on aika jälleen ottaa allakat esille ja varata päivä Elersien sukutapahtumalle. Ajankohta on 28. päivä syyskuuta 2008 ja paikkana hotelli- ja kongressikeskus Linnasmäki Turussa. Päivä alkaa perinteisesti jumalanpalveluksella Maarian kirkossa. Jumalanpalveluksessa saarnaa Karoliina Löytty Ylöjärveltä ja kanttorina toimii Jukka Saarni Eurasta, molemmat elersläisiä. Päivä jatkuu kirkkokaffeilla ja sukukokouksella, kuulumisten vaihtamista, musiikkia ja hyvää ruokaa unohtamatta. Sukukokouksen esitelmän pitää Aalto-museon johtaja Markku Lahti Jyväskylästä.

Ilmoittautua voi seuraavan, elokuun alussa ilmestyvän Elers-viestin ohjeiden mukaan. Suunnitelmassa on, että ilmoittautumiset tulisi saada viimeistään 20.8.

P.S. Innokkaimmat voivat toki ilmoittautua jo nyt, lähetä meille hallituslaisille sähköpostia tai ota yhteyttä uusien verkkosivujemme kautta.

Nähdään sukukouksessa!

Elers-viesti 5/2008

Julkaisija Elersien sukuseura ry

Painos 1100 kpl

Päätoimittaja Mervi Koivulahti-Ojala

Elersien sukuseura ry Hallitus

Puheenjohtaja

Timo Kaunisto

Haukantie 228, 23800 LAITILA

02-855 918

044-516 1018

tuulihaukka@lailanet.fi

Varapuheenjohtaja, sukutietojen yhteyshenkilö

Juhani Vihervirta

Arantilantie 20, 29250 NAKKILA

02-5373 523

juhani.vihervirta@kolumbus.fi

Jäsen

Kai Ekbohm

Smedabörentie 14, 25650 STRÖMMA

02-422832

0400-977454

kai.ekbom@dnainternet.net

Sihteeri/Tiedottaja

Seija-Liisa Junkkala

Lumparlankatu 17 as 28, 21200 RAISIO

02-4385152

seija-liisa.junkkala@dnainternet.net

Taloudenhoitaja

Leena Elers

Kraatarintie 2, 00760 HELSINKI

Puh. 09-389 4511, kesäisin 03-718 0274

Elers-viestin toimitus & osoitteiston ylläpito

Mervi Koivulahti-Ojala

Kuhilastie 36, 20780 KAARINA

040 - 5224827

mervi.koivulahti-ojala@iki.fi

Ison talon poika Amerikkaan

Mervi Koivulahti-Ojala

Isoisäni eno, ison talon ainoa poika, otti ja lähti Pohjois-Amerikkaan. Taakse jäivät viljavainiot, hevoskilpailut ja lapsi. Mikä sai hänet lähtemään? Saiko hän lisää perhettä vai kuoliko yksin, kaukana kotoa? Kaikkiin kysymyksiin ei ole tiedossani vastausta, mutta muutamia tietoja on selvinnyt perhepiirissä löydettyjen kuvien, korttien ja kirjeiden ja muiden asiakirjojen perusteella.

Sukukirjan kirjoituksessa on monta haastetta, yksi niistä aviottomien lapsien ja heidän vanhempiensä nimeäminen. Vaikka isä olisikin tiedossa, häntä ei ehkä haluta mainita. Isoisäni eno liittyy aviottoman lapsensa kautta Vitikkalan sukuun ja kun aikaakin on jo vierähtänyt, voitaneen muutama rivi hänestä julkaista.

Jalmari Ylijoki s. s. 11.5.1886 Loimaan kunnassa Köyliön kylässä. Köyliön kylä kuuluu alueeseen, joka nykyisin tunnetaan paremmin nimellä Kojonkulma. Kirkonkirjoissa hänen nimekseen on merkitty Joeli Hjalmar Ylijoki, mutta perheen piirissä käytettiin nimeä Jalmari.

Elersien sukukirjan mukaan hänen isänsä Joeli Ylijoki oli Köyliön kylän Ylijoen tilan isäntä vuosina 1890-1914. Jalmari oli sisarusparven ainoa aikuisiän saavuttanut miespuolinen, joten hänen odotettiin ottavan aikanaan tilan isännöyden.

Valokuvista voi päätellä, että Jalmari oli komea nuorimies. Perimätiedon mukaan hän omisti useita maatiloja (mm. Paimossa), mutta vanhempiansa tilaa hän ei tiettävästi isännöinyt. Jalmarin omistamien maatilojan sijaintia ja omistussuhteita ei tietääkseni ole kukaan selvittänyt eikä asiaan liittyviä asiakirjojakaan ole perheessämme säilynyt. Ainakin hän on asunut usealla eri paikkakunnalla, sillä hänelle on lähetetty kirjeitä muuallekin kuin Köyliön kylään. Jalmarin sisarukset harjoittivat laajaa kirjeenvaihtoa, mutta itsensä Jalmarin kirjoittamia kirjeitä ei ole löytynyt. Liekö niin, ettei Jalmari ollut itse yhtä innokas kynämies

kuin sisaruksensa, sillä Jalmarille lähetetyissä kirjeissä usein muistetaan kaivata kirjettä.

Jalmari ei kuitenkaan ollut ihan vakavamielinen tilanjatkaja, vaan osasi myös hauskanpidon. Harrastuksena hänellä oli tiettävästi

hevoskilpailut. Hevoskilpailuja pidettiin ennen kyläteillä eikä Jalmari jäänyt niissä palkinnoita vaan näihin päiviin saakka on säilynyt ”palkintoplakaateja”.

Jalmari oli myös runonikkari, enkä nyt tarkoita neidoille kirjoitettuja rakkausrunoja vaan kyläläisten huviksi laadittuja riimityksiä.

Tietävästi Kojonkulman seudulla Pirunpesän lauluna tunnettu viisu oli Jalmarin kirjoittama. Martti Koivulahti muistelee perimätietona kuulleen, että Jalmari haastettiin oikeuteen laulun takia. Se ei olisi ollut ihme, sillä naljaintiinhan laulussa kyläläisten kustannuksella.

Jalmari oli ottanut mukaan rengin, joka osasi viisun laulaa. Oikeudenkäynnin aikana tuomari oli pyytänyt renkiä lausumaan laulun sanat. Renki oli vastannut, ettei hän osaa sitä lausua kun joku on aina laulanut sen. Laulua oli naurettu niin, että 'lautamiehet olivat tippuneet tuoilta'. Tuomiota ei tullut siksi, että Jalmari oli vitsailnut laulussa omallakin kustannuksella. Seppo Vanha-Perttula on kertonut, että tuomari oli kuitenkin toivonut, ettei laulua enää laulettaisi.

Laulun sanoista on tallessa eri versioita, mutta lehdessä julkaistavaksi niitä ei ole kukaan halunnut antaa. Veisussa mainitaan moneen otteeseen Hahkon mäki, joka sijaitsee Köyliöstä Kurittulaan päin mennessä n. 200 m ennen Lankisen konepajaa vasemmalla puolella. Laulun tekijästä on laulussa maininta ja siitakin on muistissa eri versioita:

Iso-Jallu Köyliöstä

Tämän laulun teki.

Pikku-Yrjö Kujalasta

nuatin päälle veti.

Se oli Jallu Köyliöstä
kun tämän laulun teki.

Pikku Yrjö Kujalasta
nuotin päälle veti.

Loimaan murteeseessa nuotti lausutaan nuatti, joten siitä saattaa päätellä, että edellinen versio olisi "loimaalaisempi".

Perimätietona perheessäni on kerrottu, että Jalmarilla oli avioton lapsi. Tätä tietoa ei ole kirjattu Elersien sukukirjaan. Perimätietoon on kuitenkin saatu nyt vahvistusta löydettyistä asiakirjoista. Martti Koivulahden tilalla olevista asiakirjoista ilmenee, että Jalmari on tuomittu lapsenelatusapuun. Loimaan ja Alastaron pitäjän kärjäkunnan kihlakunnanoikeus on marraskuun 10 päivä 1915 julistanut päätöksen, jonka mukaan Jalmari Ylijoki on velvollinen maksamaan lapsenelatusa rustitilallisen tyttären Hilja Eriika Sjödstetin s. 9.1.1878 lapselle Tyyne Esterille s. 13.8.1910. Lapsen äiti toimi Kojonkulman meijerissä meijeristinä, joten parin on ollut helppo tutustua.

Este Vesikansa

Lapsen äiti kuoli vain pari vuotta myöhemmin 28.4.1912. Lapsen eno Hjalmar Sjödstet on toiminut holhoojana. Perhe muutti nimensä myöhemmin Vesikansaksi. Sjödstet - Vesikansa - Vitikkala on laajasti tutkittu suku, jonka sukukirjat tuntevat kyllä Tyyne Esterin. Lapsen isästä ei ole mainintaa, mutta koska oikeuden päätös on olemassa, voitaneen sukulaissuhdetta pitää varmana. Tästä huolimatta isää ei ole haluttu missään sukukirjassa siis mainita. Viimeisimmän sukukirjan mukaan Tyyne (Este) Esteri Vesikansa kuoli 3.9.1992 naimattomana ja lapsettomana Helsingissä. Ammatiksi on mainittu ravintolatyöntekijä.

Elersien sukukirjan mukaan Jalmari muutti Kanadaan keväällä 1924. Perimätietona Martti Koivulahti kertoo kuulleensa Jalmarin lähdöstä. Jalmari ei ollut etukäteen puhunut kenellekään lähdöstään. Hän oli käynyt vierailmassa Juhon Koivulahden perheen luona ja lähtiessään sanonut: 'Jos tällä kertaa oikein käsipäivää toivotettaisiin hyvästit'. Kerrotaan myös, että hänet oli nähty viimeistä kertaa Kojonkulman vainioiden halki kävellessään katselevan oikealla ja vasemmalle 'niin että pää keikkui'.

Perimätietoa Jalmarin matkasta tai myöhemmistä elämän vaiheista Pohjois-Amerikassa ei ole välittänyt nykyisille polville. Kaksi hänen lähettämäänsä postikorttia on tallessa valokuva-albumissa. Toisen postikortin taakse sai kurkattua sitä vahingoittamatta sen verran, että näki kortin lähetetyn Kanadasta, Royan nimiseltä paikkakunnalta, vuonna 1925. Vastaukset on voinut osoittaa postilokeroon samassa kaupungissa. Toisessa postikortissa on kuvattu kolme miestä lapiot kädessä – liekö siinä kuva niistä töistä, mitä tehtiin?

Olen yrittänyt selvittää Jalmarin vaiheita Pohjois-Amerikassa myös arkistoista ja Internetistä. Siirtolaisinstituutti Turussa on tarjonnut tähän hyvät lähtökohdat. Siirtolaisinstituutti (<http://www.migrationinstitute.fi/>) on muuttoliikkeiden tutkimiseen ja dokumentoimiseen erikoistunut laitos. Siirtolaisinstituutin tarjoamista lähteistä eli kirjoista ja rekistereistä en ole kuitenkaan löytänyt hänestä tietoa. Esimerkiksi arkiston lähteiden mukaan Joeli Hjalmari ei ole poistunut Suomesta 1920-luvulla Suomen Höyrylaiva Osakeyhtiön (SHO) laivoilla ulkomaille. Jos hän olisi näin tehnyt, niin olisimme saaneet tässä lukea tiedon siitä milloin, millä laivalla ja minne hän matkusti. Olen myös tutkinut Internetistä erilaisia sähköisiä lähteitä sekä ottanut yhteyttä Pohjois-Amerikkalaisiin yhdistyksiin, mutta tuloksetta. Vinkkinä vielä, että jos maastamuuttoon liittyvien sähköisten lähteiden tutkiminen kiinnostaa niin siirtolaisinstituutin lisäksi kannattaa vieraillla Suomen Sukututkimusseuran sivuilla (www.genealogia.fi).

Elersien sukukirja tietää, että Jalmari kuoli Yhdysvalloissa tai Kanadassa 1920-luvulla. Tämä oli meidän perheellemme uutta tietoa.

Lähdön syistä perimätietoa kuitenkin on. Perimätiedon mukaan lähdön syy oli se, Jalmari oli ihastunut meijerskaan, mutta perheessä ei pidetty sopivana, että talollisen poika ottaisi morsiammekseen meijerskan. Tästä hän suuttui ja lähti valtameren taakse. Mene ja tiedä, ainakin Hjalmar Sjöstedtin mukaan hän oli myöhemmin kieltänyt Hiljaa tunteneensa, kun olisi pitänyt maksaa lapsenelatusapua.

Tämän verran on selvinnyt perheeni piirissä muistoja ja tallessa olevia tietoja kirjaten. Kuka tietää lisää, niin allekirjoittanut mielellään täydentää tätä tarinaa.

Mervi Koivulahti-Ojala

Vanhemmat:

Joel Hjalmari Ylijoki s. 11.5.1886 Loimaan Köyliössä, k. USA:ssa tai Kanadassa

Hilja Eriika Sjöstedt (isä Otto Sjöstedt) s. 9.1.1878 Vesilahti k. 18.4.1912 Vesilahti. Meijerikkö.

Lapsi:

Tyyne Esteri(Este) Vesikansa, vuoteen 1935 Sjöstedt. S. 13.8.1910 Turku k.

3.9.1992 Helsinki. Ravintolatyöntekijä.

Lähteet

Elersit, Juhani Vihervirta, 1999.

Sjöstedt-suku 2005. Täydennysosa vuoden 1976 sukukirjaan, toim. Jyrki Vesikansa. Helsinki, 2005.

Vitikkalan suku 2000, Järvinen, Kyösti (toim.),

Sjöstedt-suku 1976, Jouko Vesikansa ja Heikki Korosuo, 1977.

Sjöstedt-suku, Aulis Oja, Jouko Vesikansa , 1952

25
 1921
 Mr Yyjo Wattala
Laimaa
 Kajan kirkko
Finland (Europe)

Si helena Toinen
 että miest kirkon pyhästi
 miettiään mersalle maalle
 on on kirkon kirkon
 sytyttyä...
 kirkon...
 Post...

POST CARD
 MADE IN CANADA
 CORRESPONDENCE
 ADDRESS ONLY
 Laskus Mr Yyjo Wattala
 Laimaa
 Kajan kirkko
Finland (Europe)

TURKU
 13.V. 1921
 Yyjo Wattala
Laimaa
 Kajan kirkko

Sairaaelämää italialaisittain

Isoäiti todellinen grande mamma mia

Piedimente

Eila Nummila

*Juttu on ilmestynyt Loimaan
Lehdessä*

Tyttärenyttäreni Jasmin syntyi Etelä-Italiassa Piedimente-nimisessä kaupungissa. Sairaala vastasi kooltaan keskussairaala. Synnytyksen ja sairaalaan Italiassa mennään matkalaukun kanssa, koska mukana täytyy olla kaikki tarvittava. Sairaala antaa vain vuodevaatteet, lääkkeet ja ruuan. Potilaalla on oltava mukana muun muassa vessapaperi, saippua, ruokailuvälineet, vaatteet itselle ja vauvalle koko ajaksi ynnä paljon muita tarvikkeita.

Tavaroille on oma säilytystilansa. Potilashuoneet ovat isoja. Tyttäreni huoneessa oli viisi synnyttäneyttä. Vauvoja ei tuoda huoneisiin, vaan äidit käyvät imettämässä heitä lastenhuoneessa. Viimeinen imetys on puolilta öin ja ensimmäinen aamulla puoli kahdeksalta.

Isoäidin rooli on tärkeä. Yleensä he ovat ensimmäiset vuorokaudet tyttärensä sängyn vierellä yötä-päivää. Minäkin sain heti sairaalapassin, jota tuli pitää koko ajan mukana. Isoäiti on tarpeellinen siinä maailmassa. Tyttäreni oli kolmannessa kerroksessa ja vauva toisessa kerroksessa tarkkailuosastolla toisessa päässä sairaalaa. Koska tyttärelleni oli tehty keisarinleikkaus kuljetin ensimmäisinä päivinä häntä pyörätuolilla lapsen luo imetykseen. Kolmannen kerroksen hissien nappulat olivat rikki, joten juoksin toiseen kerrokseen hakemaan hissiä. Sielläkään ylöspäin menevä hissinnappula ei toiminut. Oli käytävä yleensä alhaalla hakemassa vauhtia, että sai tyttärensä mukaan ja toiseen kerrokseen. Henkilökunnalla on toki oma toimiva hissinsä.

Toinen asia, missä isoäidin rooli oli tärkeää, oli lämmin vesi. Sitä ei jostain syystä tullut tähän potilashuoneeseen, vaan me isoäidit toimimme kuumaa vettä litran pulloissa viereisestä potilashuoneesta. Huoneessa oli toki oma vessa ja suihku, joka ei ollut käytössä. Runsas ihon kastelu italialaisten mielestä kuulemma lisää

veren eritystä eikä ole suositeltavaa synnytyksen jälkeen. Alapesut toki pestiin. Aamupalana oli kertakäyttölautaselle kaadettu maitokahvi ja keksipaketti. Hain joka aamu lapselleni luonnollisesti kunnan aamupalan. Ruuasta tuli mieleen kokonsa ja ulkonäkönsä puolesta vastaava ruoka suomalaisessa sairaalassa ja se oli tyttäreni mielestä yhtä mautontakin.

Isoäidit nukkuivat yöt sairaalassa joko tuolilla torkkuen, vierailuhuoneen sohvalla tai huoneen vapaalla pedillä. Mutta kyllähän sitä tekee kaikkensa tyttärensä ja lapsenlapsensa vuoksi. Minusta tuli muutamassa tunnissa italialainen isoäiti ja tyttärestäni italialainen tytär. Komento, tossu jalkaan, tuli selkeästi ja isoäitihän pisti tossut jalkaan. Puhettakin tuli solkenaan kummaltakin ja lujanakin. Illansuussa saapui sitten suvun miesten armeija ja isoäidit vetäytyivät taka-alalle, kun miehet alkoivat hieroa ja kiristää vatsavyötä. Naisille kiedotaan tiukka tukivyö pienentämään vatsaa. Kieltä ymmärtämättömänä seurasin eleitä ja ilmeitä ja jäin miettimään katsoiko oma mieheni noin hellästi ja ylpeästi aikoinaan vauvojamme. Eleillä ja ilmeillä meillä isoäideilläkin oli yhteinen kieli. Yhden isoäidin kanssa kerran jopa karkasimme salaa katsomaan lapsiamme parvekkeelta lasin takaa ja saimme kyytiä. Sille nauroimme makeasti yhdessä.

Lääketieteellisesti hoito ei varmaankaan ollut huonoa. Jokaisella oli oma lääkäri. Sen lisäksi osastonlääkäri kiersi vielä kerran päivässä. Vuodevaatteet (lakanat) vaihdettiin päivittäin. Leikatut potilaat pestiin parin päivän ajan vuoteessa. Tulehduksia ei ainakaan siinä huoneessa ollut. Huoneet siivottiin joten kuten kerran päivässä. Kolme päivää sairaalassa vierähti nopeasti ja kaikki meni hyvin ja pääsimme kotiin, uskokaa tai älkää maailman kauneimman, suloisimman ja kilteimmän lapsenlapsen kanssa.

Paikkoja tarjolla

ENSIMMÄISEKSI

Elersien sukukirja saatiin painetuksi lähes yhdeksän vuotta sitten. Sain olla yhtenä sen tietojen kokoajana ja melkoinen sukukirja olikin tuloksena. Kirjan valmistumisesta lähtien olen pyrkinyt täydentämään sukutietoja omalle koneelleni ja tulokset ovat olleet suvun saatavilla aika ajoin uudistuneissa CD-rompuissa. Ne ovat tulleet kytkäisinä kirjan tilaajille, mutta on niitä yksinäänkin saanut.

Sukutietojen täydennykset olen saanut osaksi sukulaisten lähettäminä, osaksi erilaisista kirjallisista lähteistä ja sanomalehdistä. Pääasiallinen tietolähteeni on ollut Loimaan Lehti, sen levikkialueellahan pääosa suvusta majailee. Loimaan Lehden seurakuntatiedot, kuolin-, syntymä- ja kasteilmoitukset ovat olleen viikottaisen tarkkailun kohteina Elers-kirjan henkilöhakemiston kanssa. Samasta lehdestä ovat pääasiassa peräisin ne sadat lehtileikkeet, jotka ovat kertyneet Elers-arkistoon. Mutta nyt olen havainnut, että kuluneet vuodet ovat etäännyttäneet tällaisen ei-paikkakuntalaisen tarkkailijan uudemman sukupolven aikaansaannoksista. Siksi tarvitaan uusi **SUKUTAPAHTUMIEN SEURAAJA** tarkkanäköinen, lähinnä Loimaan ja Turun ympäristön lehtien lukija jatkamaan Elers-tietojen täydentämistä.

TOISEKSI

Elersien sukukirja saatiin . . . uudistuneissa CD-rompuissa. Näin alkoi ensimmäinen kappale alkusoittona tälle toisellekin työtarjoukselle, jolla paikan saa atk-kehityksen mukana pysyvä, ahkera ja ideoiva **SUKUTIEDOSTOJEN YLLÄPITÄJÄ**

Sukuseuran hallituksen tavoitteena on jo joitakin aikoja ollut löytää sukutiedostoille sellainen tallennustapa, jossa koko sukukirjan aineisto kuvineen, painatuksen jälkeen tulleet täydennyksineen ja alati uudistuneine tietoineen olisi aina ajantasaisenta tarjolla Kaikki mahdolliset ideat tiedoston muuksi laajentamiseksi ovat vielä käyttämättä.

Allemerkitty toivoo, että tehtävä kiinnostaa innokasta sukulaisten joukkoa aina pitkään ehdokasjonoon saakka, ja antaa kaiken mahdollisen apunsa tehtävin valituille. **Kiinnostukaa, tiedustelkaa ja ilmoittautukaa kisaan!**

KOLMANNEKSI

Koko Elers-sukukunta haastetaan sukutietojen täydennys- ja päivitystehtävään! Tarkistakaa omasta sukukirjastanne tietojenne ajantasaisuus, innostakaa lähisukunne tekemään samoin, pankaa puskaradio toimimaan tehokkaasta! Kertokaa hallussanne olevista lehtileikkeistä, valokuvista ja muista dokumenteista, jotka haluaisitte muidenkin tietoisuuteen! Olemme yllä olevilla paikkailmoituksilla saamassa tehokkaat jatkajat Elers-tietojen tallentajille. Siksi kannattaa olla aktiivinen. Pikaisimmat voivat ottaa yhteyden allemerkittyyn.

Vetoavin sukuterveisin
Juhani Vihervirta
Arantilantie 20, 29250 NAKKILA
02-5373 523, juhani.vihervirta@kolumbus.fi

Elersien www-sivut avattu uudessa osoitteessa www.elters.fi

Elersien sukuseuran www-sivut ovat luettavissa nyt uudessa osoitteessa www.elters.fi. Sivujen ulkoasu on myös muuttunut ja päivitys helpompaa. Jos tiedossasi on Elersiläisiä kos-kevia sivuja niin lähetä linkkivinkki!

Uusi osoite

Elersien www-sivut ovat luettavissa uudessa osoitteessa www.elters.fi. Ytimekäs ja lyhyt osoite toivottavasti helpottaa sivujen löytämistä.

Taustalla on kuitenkin suurempia muutoksia. Sivujen päivitystä varten voimme käyttää Internetin kautta editoria, eikä sivujen päivitys enää siten vaadi ohjelmointitaitoa. Tietokoneen käyttötaito ei ole kuitenkaan pahitteeksi, joten allekirjoittanut on saanut kunnian pitää yllä www-sivuja edelleen.

Valikoita riittää

Uudet sivut mahdollistavat myös useampitasoisen sivurakenteen. Tämä tuli tarpeeseen, sillä materiaalia on jo usealta vuodelta. Esimerkiksi sivuilla ovat lähes kaikki ilmestyneet Elers- viestit joko PDF tai HTML-muodossa.

Yhteydenotot yhdellä lomakkeella

Aikaisemmin sivuilla oli omat lomakkeet osoitemuutoksia, sukutietojen päivityksiä sekä tuotetilauksia varten. Lomakkeiden ylläpito

oli kuitenkin aikaa vievää ja yhteydenotot ovat sujuneet ihan hyvin sähköpostitsekin vapaamuotoisesti. Niinpä uusilla sivuilla on vain yksi lomake, jota kautta voitte ottaa yhteyttä kaikissa asioissa. Eli oli sitten tiedossa täydennyksiä sukutietoihin, osoitemuutoksia, tai tuotetilauksia. Ja tietysti saa lähettää myös palautetta sivujen sisällöstä. Myös sähköpostitse voi ottaa edelleen yhteyttä, mutta lomake on siitä mukava, että sitä voi käyttää ilman omaa sähköpostiosoitettakin.

Lähetä linkkivinkki

Palautesivujen kautta toivoisin myös tietoja erilaisista Internetissä olevista sivuista, jotka liittyvät Elersien sukuun. Esimerkiksi nykyisin monilla luokilla on omia sivuja, paikallislehdistä julkaistaan Internetissä omia versioita jne

Mervi Koivulahti-Ojala

meelheko@tuug.fi

Etsi sivustolta

Tervetuloa Elersien sukuseuran sivuille

Uutisia

Seuraava sukukokous on 27.-28. syyskuuta 2008. Sukukokous on Turussa, mahdollisesti Kongressi-hotelli Linnasmäessä. Lisää tietoa Elers-vesteissä. Elers-vesti numero 5 (2008) on parhaillaan painossa. Seuraava Elers-vesti ilmestynee touko-kesäkuussa ja siinä on tarkempaa tietoa sukukokouksesta.

Elersien sukuseura

Elersien sukuseuran kotipaikka on Loimaan kunta ja toimialue koko maa. Tämä kuvaa samalla suvun laajuutta: suvun esi-isät ovat vaikuttaneet Loimaan kunnassa mutta nykyisin suku on hajaantunut eri puolille Suomea.

Suvun esi-isä on Johan Elers (1689 - 1749). Hänen lapsensa Claes Johan Elers (1712 - 1783), Maria Laevonius (1718 - 1791), Margaretha (1722 - 1788) sekä Gustav (1726 - 1799) asettuivat kaikki Loimaan seudulle. Suurin osa kirjoissa ja kansissa olevista suvun jäsenistä on Claesin

Lehden palautus, jos
vastaanottaja tuntematon:
Mervi Koivulahti-Ojala
Kuhilastie 36
20780 KAARINA

Vihervirta
Pekka
Otsonkallio 3 M 75
02110
ESPOO

Elers-sukuseuran tuotteet

Tuotteiden hintaan lisätään toimituskulut

Tilaukset	puh	sähköposti
Timo Kaunisto	044-516 1018	tuulihaukka@lailanet.fi
- kirjat, salko- ja pöytäviirit, rintamerkit		
Juhani Vihervirta	02-5373 523	juhani.vihervirta@kolumbus.fi
- kirjat, romput		
Leena Elers	09-389 4511	leena.egers@kolumbus.fi
- rannerenkaat		

Sukukirjat osa 1 ja 2
(sisältää CD-rompun
täydennystietoja)

35 €

Salkoviiri 4 tai 5 m

70 €

Pöytäviiri 26 €

Rannerengas 70 €

Rintamerkki 10 €